

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7751** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 21. 07. 2011 г. по НАХД № 3390 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 94 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-66 / 08. 02. 2011 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на К. В. Д., е наложена глоба в размер на 5 000 лв., на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл. 100м, ал. 1, изр. 2 от ЗППЦК. Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба К. Д. в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано, поради нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. и писмените доказателства, представени с наказателното

постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е при извършена проверка от служители на КФН, че тримесечния финансов отчет за дейността на [фирма] за третото тримесечие на 2010 г. съдържа неверни данни относно съществуването на договори за финансов лизинг на транспортни средства.

На 12. 01. 2011 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 100м, ал. 1, изр.2 от ЗППЦК.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № Р-10-66 / 08. 02. 2011 г., от зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Приетата от СРС фактическа обстановка, описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства.

Настоящият състав споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му, включително и че АУАН е подписан от свидетели при съставянето на акта, а не на такива при установяване на нарушението, тъй като закона допуска това и същото по никакъв начин на се отразява на правото на защита на лицето.

По съществуващото на спора, СРС правилно е установил, че К. В. Д., в качеството ѝ на прокурист и представляващ [фирма], [населено място] е нарушила разпоредбата на чл.100м, ал.1, изр.2, пр.1 хипотеза първа от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, като е подписала и представил в Комисията за финансов надзор на 01.11.2010 г. междинен финансов отчет на дружеството за третото тримесечие на 2010 г., съдържащ неверни данни, че през месец август лизингодателят [фирма], е прекратил сключените договори с дружеството за финансов лизинг на транспортни средства и лизинговите вещи са предадени на лизингодателя.

В същото време, безспорно от доказателствата по делото е доказано, че между [фирма] и [фирма] са сключени общо 18 броя договори за финансов лизинг, като поради неплащане от страна на последното дружество на лизинговите вноски, са налице множество изменения на посочените договори. Последното споразумение между страните, е сключено на 17. 03. 2010 г., като страните са се договорили, че срокът на предизвестие за прекратяване на всичките 18 броя договори за финансов лизинг изтича на 15. 04. 2010 г. Изрично в това споразумение е посочено, че ако М.” АД не заплати в определения срок дължимата сума, то договорите за финансов лизинг ще се стичат за прекратени.

По делото безспорно, че дължимата сума не е платена, както и че не са сключвани други споразумения, за изменение на определения срок. В тази връзка съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, че и след този период са водени преговори, тъй като независимо от тези преговори същите не са постигнали желанния резултат и договорите за финансови лизинг фактически са прекратени с изтичането на

срока на предизвестieto, считано от 16. 04. 2010 г. При това положение информация за прекратените договори, е следвало да се подаде още през отчетния период на второто тримесечие на 2010 г., а не както е станало през третото тримесечие.

В същото време неоснователни са доводите в касационната жалба, че информация че финансовия лизинг е изискуем, е подадена другаде, а именно в пояснителни бележки към отчета т. 2.20, тъй като това отново е за третото тримесечие, а не когато договорите са фактически прекратени.

Доколкото безспорно е установено извършеното нарушение, съдът счита че правилно и ангажирана административно наказателната отговорност на представляващия дружеството.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21. 07. 2011 г. по НАХД № 3390 / 2011 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 94 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.